

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	20-1/20-14315-029
Otsuse kuupäev	11. mai 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Heldin Malmet, Mari-Lii Piiskop
Tarbija	
Kaupleja	FELMARK OÜ, 10455055
Tarbija nõue	Alusetult kinnipeetud hüvitise tagastamine
Asja läbivaatamise aeg	16. apr 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

- avaldus rahuldada osaliselt.
- Osaühingul Felmark tagastada tarbija antud tagatisest hüvitisena kinnipeetud summast tarbijale 85,55 (kaheksakümmend viis, 55) eurot.
- Tarbija nõudmisel maksta summa välja koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 lg 1 ettenähtud määras.

Kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija avaldas rendiagentuuri kaudu soovi kasutada ajavahemikus 25.juulist 2020 kuni 31.juulini 2020 Eestis sõiduauto. Kaupleja andis tarbija kasutusse sõiduki Toyota Yaris (343 BTP), mille üleandmine vormistati 25.juulil 2020 (kell 15:00) rendilepinguga AJ 1934148. Sõiduki kompleksuse, sh lisavarustuse kohta akti ei vormistatud. Tarbija andis lepingu täitmise tagamiseks tagatise summas 1 100,00 eurot.

29.juulil 2020 lõhkes sõidukil rehvi, millest tarbija teavitas koheselt kauplejat. Tarbija kasutas rehvi parandamiseks sõidukis olnud rehviparandusvahtu, kuid parandamine ei olnud edukas. Kaupleja kaudu tellitud meister parandas lõhkenud rehvi sündmuskohas rehviparandusvahuga; tarbija tasus töö eest 64,00 eurot.

Tarbija tagastas sõiduki kauplejale 31.juulil 2020 kell 14:45 ja maksis kauplejale kahjukäsitletasu 38,00 eurot. Tarbijal tekkis arusaam, et ta on kõik juhtumiga seotud kulutused hüvitanud. Sõiduki vastuvõtmisel sõiduki kompleksuse, sh lisavarustuse kohta akti ei vormistatud.

21.septembril 2020 esitas kaupleja tarbijale arve rehvi vahetustöö eest 164,40 euro tasumiseks, sh uue rehvi maksumus 74,70 eurot, rehvi vahetustöö 19,20 eurot ja rehviparanduskomplekti maksumus 70,80 eurot. Kaupleja tagastas tarbija poolt antud tagatisest (1 100,00 eurot)

tarbijale 935,60 eurot.

Tarbija on seisukohal, et kaupleja (või tema koostööpartner) on tema arvel aluseta rikastunud. Tarbija arvates oli rehvivahetustöö, uue rehvi ja rehviparandusvahu maksumus kogusummas 67,20 (19,20 + 40,00 + 8,00) eurot, mille tarbija on nõus hüvitama. Tarbija nõuab ülejäänud osas temalt kinnipeetud summa, so 97,20 eurot tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et tarbija nõue ei ole põhjendatud.

Tarbija on lepingu sõlmimisel võtnud endale kohustuse vastutada täiel määral rehvikahjustuste eest. Tarbijale selgitati võimalikke kahjustusi ja hüvitamise kohustust. Sellele vaatamata, ei soovinud tarbija oma vastutust kindlustada. Rehvi vahetamise vajadus tulenes sellest, et esialgne remont oli tehtud kohapeale kiirremondina, mis ei taganud rehvi pikaajalist turvalisust.

Kaupleja on seisukohal, et teenuse osutajate hinnakirjaga seonduvad etteheited ei ole suunatud õigele isikule ja kaupleja neid ei kommenteeri.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et kõnealune õigussuhe põhineb üürilepingul.

TKS § 51 järgi lahendab komisjon tarbijavaidluse poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Esmalt peab komisjon vajalikuks selgitada kauplejale, et tarbijakaitseseaduse (TKS) § 4 lg 4 järgi on tarbijal õigus saada tema majandushuvide kaitse seisukohalt olulist teavet. Teenuse osutamisel esitab kaupleja tarbijale kirjalikus või tarbija nõusolekul kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis teenuse osutamist tõendava dokumendi, milles sisaldub vähemalt seaduses nõutav teave, sh kaupleja nimi, ärinimi ja tegevuskoha aadress. Komisjonile esitatud lepingust ei ole võimalik välja lugeda, millise äriühinguga on tarbija lepingu sõlminud. Kuivõrd mõlemad pooled siiski kinnitavat omavahelist lepingulist suhet, ei ole sellel puudusel vaidluse lahendamisel määravat tähendust.

VÕS § 271 järgi kohustub üürileandja üürilepinguga andma üürnikule kasutamiseks kokkulepitud asja ja üürnik kohustub maksma selle eest üüri. Pooled vaidlevad lepingu täitmisel tekkinud kahju hüvitamise kohustuse üle.

Kaupleja väidab, et sõiduki tagastamisel oli selle üks rehvi kahjustatud ning velg vajab töötlust; asendada tuli rehvi parandamisel kasutatud rehviparandusvaht. Tarbija ei sea kaupleja nimetatud tööde vajalikkust kahtluse alla, kuid ei nõustu kulutuste summaga.

VÕS § 334 lg 2 järgi vastutab üürnik üüritud asja kahjustamise eest, mis toimub ajal, kui asi oli üürniku valduses, kui ta ei tõenda, et kahjustumine toimus asjaoludel, mis ei tulenenud temast; samuti ei vastuta üürnik asja hariliku kulumise, halvenemise ja muutuste eest, mis kaasnevad asja lepingujärgse kasutamisega.

VÕS § 127 järgi on kahju hüvitamise eesmärk kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. Kahju ei kuulu hüvitamisele ulatuses, milles kahju

ärähoidmine ei olnud selle kohustuse või sätte eesmärgiks, mille rikkumise tagajärjel kahju hüvitamise kohustus tekkis. Lepingulist kohustust rikkunud lepingupool peab hüvitama üksnes kahju, mida ta nägi rikkumise võimaliku tagajärjena ette või pidi ette nägema lepingu sõlmimise ajal, välja arvatud juhul, kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu. Isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos). Kahjuhüvitisest tuleb maha arvata igasugune kasu, mida kahjustatud isik sai kahju tekitamise tagajärjel, eelkõige tema poolt säästetud kulud, välja arvatud juhul, kui kasu mahaarvamine oleks vastuolus kahju hüvitamise eesmärgiga.

Tarbija on seadnud kahtluse alla sõidukile soetatud rehvi ja rehviparandusvahu maksumuse õigsuse. Kahju tekkimise ja selle suuruse tõendamise koormus lasub kahjustatud isikul, so kauplejal.

Komisjon nõustub tarbijaga selles, et rehviparandusvahu maksumuse hüvitise nõue on ülemäärane. Lepingus ei ole piisava selgusega märgitud üleantava sõiduki lisavarustus ning selle võimalike osiste hinnad. Kaupleja ei ole esitanud mingeid tõendeid, millest saaks järeldada, et sõidukis oli tarbijale üleandmise ajal rehviparandusvaht või rehviparanduskomplekt maksumusega 70,80 eurot. Tarbija avalduse menetlemisel on sekretariaat kogunud teavet, mille järgi on rehviparandusvahu keskmine hind ca 6,65 eurot (5,00 – 8,29).

Komisjon ei nõustu kaupleja seisukohaga selles, et kaupleja ei saa kommenteerida ega kriitiliselt hinnata kahju hüvitamiseks tehtud kulutuste suurust. Kõnealused tööd on tehtud kaupleja tellimusel. Iseenesest on kaupleja õigustatud tegema oma asjale kulutusi, ilma nende vajalikkust kriitiliselt hindamata. Sellest aga ei pruugi tekkida samaväärses ulatuses kahju hüvitamise nõuet. VÕS § 128 lg 3 alusel kuuluvad hüvitamisele üksnes kahju tekitamisest tingitud mõistlikud kulutused. Komisjoni arvates ei saa pidada mõistlikuks kulutuseks rehviparandusvahu soetamist harilikust väärtusest ca kümme korda kõrgema hinnaga. Kaupleja ei ole esitanud veenvaid põhjusi ega tõendeid, millest saaks järeldada, et kauplejal puudus võimalus asendada rehviparandusvaht hinnaga, mis vastab turu keskmisele tasemele.

Komisjon nõustub tarbijaga ka selles, et sõidukile paigaldatud uue rehvi eest nõutav hüvitis on ülemäärane. Sekretariaadi kogutud teabe alusel on sõidukile sobivas mõõdus suverehvi keskmine maksumus ca 60,00 eurot. Kaupleja ei ole esitanud mingeid tõendeid, mis õigustaks keskmisest kallima rehvi soetamist; komisjoni käsutuses ei ole teavet, mis kinnitaks, et kauplejal puudus muu valik kui võimalus soetada vahetusrehv ca 1,2 korda kallimalt turu keskmisest tasemest.

Komisjon peab vajalikuks juhtida kaupleja tähelepanu tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) §-le 138, mille järgi tuleb tsiviilõiguste teostamisel ja kohustuste täitmisel toimida heas usus ning hoiduda teistele isikutele kahju põhjustamisest.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et vaidluse esemega hõlmatud kulutused (kahju) kuuluvad hüvitamisele kogusummas 78,85 eurot (60,00 + 19.20 + 6.65). Kaupleja on tarbijalt saadud tagatisest õigusliku aluseta kinni pidanud 85,55 eurot; kauplejal lasub VÕS § 1028 alusel kohustus tagastada õigusliku aluseta saadu viivitusega.

Komisjon selgitab, et kaupleja langes rahalise kohustuse täitmisega viivitusse alates tarbija raha kinnipidamisest. Tarbijal on õigus nõuda kauplejalt viivitusintresside tasumist VÕS §-s 113 ettenähtud määras (0,0219% päevas).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Mari-Lii Piiskop
/allkirjastatud digitaalselt/

Heldin Malmet
/allkirjastatud digitaalselt/